

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592485696/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

om det vilde proclamere: Det er kun Paaskedag een Gang i Livet! – Sværmerne sluktes, og der blev et Øieblik en Ifflig, kvægende Stilhed.

Jeg ventede paa, hvad Slutningen vilde blive; det syntes mig, jeg skulde kunne udtrage en Spaadom deraf; men der blev, underlig nok, ingen Slutning. Thi efter at et nyt Slot havde viist sig paa Bjerget, fore pludselig mange Lys hen imod Obeliskken og tændte undervejs en Mængde smukke, røde Blus over hele Pladsen. Nu, troede jeg, skulde der skee Noget – nei, nu var Alt forbi, de røde Blus vedbleve at brænde som usædvanlige Lygter i en lang Gade. Det betyder en Vei og et Vand, lang Vandring, sagde jeg; men der behøves ikke megen Kunst til at spaae Vandring, naar man allerede er paa Reise og boer i et Luftslot.»

Hentydningerne i Slutningen af Brevet hidrorte fra, hvad Comtesse Felicia havde fortalt mig om Indignationen hos Nogle i Anledning af, at vi vare blevne borte i Peterskirken. Men jeg skulde snart erfare noget Mere derom. Thi da jeg næste Dag mødtes med Greven i Paladset, fulgte han med mig ned ad *Via Felice* og sagde undervejs:

«Nu troer jeg, vi have fundet Medicinen for min Søn.»

Dette var enten forbausende oprigtigt eller meget dunkelt, og jeg nøiedes, med at svare: «Det er jo heldigt; men, som Greven veed, er Rom ikke berømt for sine gode Apotheker.»

«Det gjør Intet,» sagde han; «vi ere af den Slags Folk, at naar vi søge, hvad der kan frelse Fritz, saa taaes ingen Hindring, og ingen Vanskelighed er for stor.»

Det blev alt mere ligefrem og hensynsløst; man hyllede sig ikke engang i Ord, der tilstedede en dobbelt Mening, og jeg kunde dog ikke faae Andet ud end, at et Ægteskab med en Anden virkelig frembød en alvorlig Vanskelighed for en Tredie, hvis man ikke kunde og vilde sætte sig ud over alle Love. Jeg svarede: «Ja, Hr. Greve, jeg er jo hverken Læge eller Pharmaceut og kan ikke dømme; men maa jeg spørge: Har De sendt Bud til Tydskland?»

«Hvorfor til Tydskland? Hvorledes falder De netop paa at spørge, om vi have sendt Bud til Tydskland?»

«Naar de italienske Apotheker ikke ere gode, saa veed jeg ikke ret-